

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, [1619]

Diogenis et Herculis

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1448](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1448)

Affirmis quod ante de Græcis ille affirmauerat. Noui hæc.]
*Obijcit illi Clivum διαδομῶν. Tu verò.] τὸ ἄλλα ψευτὰ πω-
 χθῆναι. Tempero mihi.] ὀδύραλῆψις. Vnum est.] Co-
 ἔτιο κροτ' ἐξείρεται. Regium certe id.] ἐπιφώνησις ἐγκωμια-
 στικῶν. Quomodo aut tibi non probatur.] Compescat ἐπι-
 νεῖδισι oppositione audacissimi facti. Non probò.] ἐπιχει-
 σις ἐκ ἐπαινετικῆς. Neq; id quia pulchrū.] αἰτιολογία κροτ'
 ἄρσινῆς ἔστιν. Adde quod.] Latior probatio κτ' ἐπὶ ψευτῶν.
 Non enim video.] Ἀ' repugnantibus. Denique.] Ἐ' ὑποτίθησι.
 Caterum quod ais.] Occuratio. Id profectò.] ἀ' ὑποτίθησι.
 Nam quam.] Ratio. Haudquaquam.] Ἰ' ἰνσικίζω. Sed cum
 Hercule.] collatio. Nam &.] Ἀ' suo præclarè factò. Sed
 nec crubescere.] Arguis cum arrogantia, ἔ' concludit.*

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΔΙΟΓΕΝΙΣ ΕΤ
 Ηερακλῆος. Hercules.

P. Viranio interprete.

ΔΙΟΓΕΝΕΣ.

ΟΥΧ Ηρακλῆς οὗτός
 ἔστιν, ἔμψυχ ἄνθρωπος
 μὰ τὸν Ηρακλῆα. τὸ
 τόξον, τὸ ῥόπαλον, ἡ λειωνί-
 τὸ μίγχιθ, ὅλη ἡ Ηρακλῆος
 ἐστίν. ἄτα τίθειναι Διὸς υἱὸς
 ὄντος; ἔπει μοι, ὦ Κακίονε, νε-
 κρὸς εἶ; ἐγὼ γὰρ βιζέθρον ὑ-
 πὲρ γῆς, ὡς θεῶν. Ηρακ. καὶ ὄρα
 θῶς ἔθυσον. αὐτὸς μὲν γὰρ ὁ Η-
 ρακλῆς ἐν ἔρανον ἔτις θεοῖς σὺ
 οὐκ; ἢ ἐχθρὰ κακίσηφρονον ἡ-
 βλω; ἐγὼ δ' ἔδωπον εἰμι αὐτῷ.
 ἐν αἰθρῇ ἐν ἄθανάτοις.

NUnquid a Hercules
 hic est? Haud quis-
 quam mehercule as-
 lius. arcus, clava, pellis leoni-
 na, magnitudo ipsa, totus
 denique Hercules est. Igitur è
 vita decessit, qui Iouis erat fi-
 lius? Dic, quæso, ò victorioso,
 mortuum me es? Ego enim cū
 terræ superessem, tibi haud
 secus quàm deo sacrificavi.
 HER. Rectè quippe sacrifici-
 cæsti: Hercules enim ipso in
 cælo vnà cū dijs immortalib.
 consistit. Heben apud se habens
 crurib. formosissimâ. Ego verò qui te alloquor, sua su vmbra.
 ΔΙΟ.

ΔΙ. πῶς λέγεις ἔδωλον τοῦ
 θεοῦ, καὶ δλωατόν ἐξ ἡμέ-
 ριας μύρινα θεῶν εἶναι, τι-
 θνάου ἢ ὧ ἡμίση; ΗΡ. νού.
 ἔγῳ ἰκάνῳ τίθνηκν, ἀπὸ
 ἐγὼ ἢ ἀκῶρ αὐτῷ. ΔΙ. μανθάλ-
 νο. ἀνταυρόν σε ὧ Πλούτωνι
 παρίδωκν ἀνθ' ἰούτ. ἢ σὺ
 νῶ ἀντ' ἰκάνο νικρὸς εἶ. ΗΡ.
 τοῦτό τι, ΔΙ. πῶς ἔρ ἀκει-
 βὴς ἀρὸ Αἰακὸς, ἐν ἔγνο σὲ
 μὴ ὄντα ἰκάνον, ἀπὸ παρι-
 δειξάτω ἰποβοημῶνον Ηρα-
 κλῆα παρόντα; ΗΡ. ὅτι ἰώκερ
 ἀκειβῶς ΔΙ. ἀληθῆ λέγεις ἀ-
 κειβῶς γῶ, ὡς αὐτὸς ἰκάνῳ
 εἶναι ὄρα γῶρ μὴ τὸ ἰναντίον
 ἐσί. σὺ μῦ εἶ ὁ Ηρακλῆς,
 τὸ δὲ ἔδωλον γιγάρμηκε πλὴν
 ἠβλυ παρὰ τοῖς θεοῖς. ΗΡ. θρα-
 σὺς εἶ καὶ λαλῶ, καὶ ἡμὴ
 πῶσῃ σκῆπτωρ ἐς ἐμὴ, εἴση
 κῶντικα οἶον θεῶ ἔδωλον εἶμι.
 ΔΙ. τὸ μῦ τόξον γυμνὸν καὶ
 πρόχαρον, ἐγὼ δὲ τί ἀν' ἔτι
 φοβοίμην σε, ἀπαξ τεθνήσκῃ;
 ἀτὰρ

me iacis, abstinueris, senties quamprimum qualis Dei ima-
 go sim. ΔΙΟΓ. Arcus enim nudus est atque paratus.
 Cur autem de cætero te timeam, quum semel mortuus sis?

DIO. Quidnam dicis ama-
 bō? umbra ipsius dei fieri eo-
 nim potest, altera eundem ex
 parte Deum esse, altera vitā
 decessisse: HER. Vtiq. Ille
 enim nequaquā mortuus est,
 sed ego duntaxat imago i-
 psius sum. ΔΙΟΓ. Intelli-
 go rem. Te virum pro viro
 Plutoni pro se dedit, & tu
 nunc pro illo mortuus es.
 HERC. Sic res se habet.
 ΔΙΟΓ. Quo pacto igitur
 callidissimus cum sit Aæacus,
 te nequaquam illum esse non
 nouit, sed admisi tanquam
 supposititium Herculem?
 HERCVL. Quoniam ille
 ipse esse videor. ΔΙΟΓ.
 Vera autumas: nam ita per-
 similis es, ut si ille ipse sis.
 Caueas igitur ne contra site
 ut tu quidem Hercules exia-
 stas, imago verò apud Deos
 immortales Heben in vxo-
 rem duxerit. HER. Audax
 nimium es atque loquax: &
 nisi à scommatibus, quæ in
 ddd Sed

ἀτὰρ ἀπὲ μοι πῆς ἢ ὁ Ἡρα-
 κλέους, ὁ πότι ἐν ἄνθ' ἔζη, συ-
 εῖς αὐτῷ, καὶ τότε ἔδωλον
 ὦν; ἢ τίς μὴ ἦτι σιρὶ τὸν
 βίον, ἐπείδ' ἀπέθαντε, ὁ σιρὶ
 θάρτις, ὁ μὴ εἰς θεὸς ἀπέπλα-
 ζο, σὺ δὲ τὸ ἔδωλον, ὡσπερ
 ἀκός λῶ, ἄς Αἰλου πάρα; Ἡρ.
 ἐρελῶ μὴ μίση ἀρεκείνασθε
 πῆς ἀνθρα ἐπίηδον ἐραρε-
 νήντα: ὁ μὴς Α' οὐρ καὶ τῶν
 ἄκουσθ. ὁ πόσον μὴ Αμμι
 πρὸν ὅτ' ἐμ ὡ Ἡρακλῆ λῶ, ἢ
 ζο τέθνηκε, καὶ ἀμὶ ἐζῶ ἐν ἄ-
 νο πάρ. ὁ δὲ λῶ τῷ Διὸς, ἐν ὁ-
 ρανῶ σώσει ζῆς θεοῖς. Δι.
 ὁ φῶς νῦν μανθάνω. Αδο ἦρ,
 φῆς. ἔτι κεν ἢ Αδμηλίω κατὰ
 τὸ αὐτὸ Ἡρακλῆας, τὸν μὴ ἦν
 Αμμι πρὸν, τὸν δὲ πάρα ἢ
 Διὸς, ὡς ἐκλήθητε Διδυμοί
 ὄντων ὁμοκλήτοι. Ἡρ. ἔκ, ὡ
 μάται, ὁ ἦρ ἀνὸς ἀμφῶ ἢ
 μὴ. Δι. οὐκ ἐστὶ μαθῆν τῷ
 ῥάδιον, σωθῆτος ἄν' ὄντας
 Ἡρακλῆας, ἐπὶ τὸς ἀμὶ ὡσπερ

1700.

est, ut gemini vnus matris vtero lateretis. HER. Nequa-
 quam, ὁ ἴνσane: idem profectō ipsi eramus ambo. DIOG.
 Neque adhuc ad intelligendum id facile est, duos Hercu-
 les in vnum esse compositos, nisi quis diceret vos tanquam
 Hippo.

Sed per tuum Herculem dic
 quaeso, dum ille viuebat, ea
 rā: ne vnā cum ipso, & tunc
 imago existens, aut vnus qui-
 dem eratis in vita, posteaquā
 autem è vita decessistis, sepa-
 rati: ille quidem ad deos im-
 mortales auolauit, tu verò
 umbra, vt dignum videtur,
 ad inferos aduenisti? HER.
 Etsi fas equidem foret ne
 quaquam respondere viro
 sophisticè percunctanti: at-
 tamen aures quoque ad hoc
 porrigas. Quicquid enim
 Amphyrionis in Hercule e-
 rat, id ipsum morte affectum
 est, quod nemp̄ ego sum (vt
 dixi) totum: quod autem ex
 Ioue erat, cum Dijs immor-
 talibus conuersatur. DIO.
 Perspicue nunc intelligo au-
 tumas enim eadem vice Ale-
 menam duos peperisse Her-
 cules: vnum quidem ex Am-
 phyrione, alterum verò ex
 summo Ioue: ex quo factum

Ἰπποκένταυρος τις ἦτε ἄς ἐν
 συμπεφυκότων, ἀνθρώπων,
 καὶ θεῶν. Ἡρ. ὅ γ' ἔστι καὶ πάλιν.
 τῶν ἄτα σοι δακῶσι συγκα-
 θάει ἐν ἀνῆρ ψυχῆς, καὶ σώ-
 ματος, ὥς τι τὸ κελδορ ὄσι,
 τὴν μὲν ψυχὴν ἐν ἔρανῳ ἔ-
 νοσ, καὶ τὴν ἰὴν Διὸς, τὸ δὲ
 θυητὸν ἐμὲ, παρὰ τοῖς νε-
 κροῖσι; Δι. ἀπὸ ὅ βέλτισα Ἄμ-
 φιτρονιάδῃ, καθὼς ἀπ' αὐτῆς
 ἔληγες, ἡ σῶμα ἦδα. νῦν δὲ
 ἄσώματος ἔσθωλον ἔ, ὥς
 κεν δαυδαῖς τευπῶν ἦδη ποι-
 ῆσαι τὸν Ἡρακλῆα. Ἡρ. πῶς
 τευπῶν; Δι. ὅ δὲ παρ, ἡ γ' ὅ
 ὁ μὲν τις ἐν ἔρανῳ, ὁ δὲ παρ
 ἡμῶν ἐν τὸ ἔσθωλον, τὸ δὲ σῶ-
 μα ἐν οἴτῃ λόνις ἦδη νόμοι
 νομ, πρία δὲ ταῦτα γίνεσθαι. καὶ
 σκόπῃ ὅ γ' ἵνα δὲ πατέρα πρί-
 ὅν ἐπινοήσῃς ὡς σῶματι. Ἡρ.
 θρασδς τις ἔ, καὶ ὁ θρῖς τις δὲ
 καὶ ἄπ' ἰσχυρῶν; Δι. Διογῶντος ἔ
 Σινωπέως ἔσθωλον. αὐτὸς δὲ, ὅ
 καὶ Δία μὲν ἀθανάτοισι θεοῖ-
 σιν, ἀπὸ τοῖς βελτίστοις νεκρῶν
 σώματι, Ὀμήρῳ, καὶ ἔσθωπης
 ψῶδολογίας καταζηλῶν.

per Iouē, minimē cū dñs immortalibus, sed cum mortuorum o-
 ptimis cōperfor, Homerū atq; huiuscemodi fabulas deridens,

Hippocentaurū in unum fu-
 isse copulatos hominē vide-
 licet & Deū HER. An non
 & homines eodem pacto ex
 duobus componi tibi viden-
 tur, animo videlicet & cora-
 pore? Unde quid prohibet as-
 sumum quidē ipsum ex sum-
 mo Ioue natum adesse celo,
 me verò mortalem ad inferos
 venisse? DIOG. Vtique e-
 leganter hæc differuisses, ὅ
 optime Amphitryomiade, si
 corpus hac tempestate esses:
 sed incorporea es imago: ita-
 que periculum est, te triplicē
 iam fecisse Hercule HER.

Quonam modo triplicem?
 DIO. Hoc quidem modo:
 nam si vnus in celo existit, et
 verò apud nos imago, corpus
 autem in Oeta iam in pulue-
 re versum, hæc tria iam sunt.
 animaduertas igitur velim,
 quæ tertium corpori esse inteli-
 gas partē HER. Audax es,
 atq; sophista: sed quod no-
 men tibi est? DIO. Dioge-
 nis Sinopei imago: ipse autē

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

ARGUMENTVM.

ANidola siue formæ defunctorum aliæ sint ab animalibus, videndum hic & in Platonis Phædone.
a HERCVLES.] *Vlysses* Ὀδ. λ. ἕδδαλον quidem Hercules apud inferos esse narrat, ipsam autem in cælo cum cæteris dijs immortalibus oblectari, vnde hic facetissimus & argutissimus dialogus fluxit. Sic Virgil. 4. Aen.

Ecnunc magna mei sub terras ibit imago.

IOANNIS SAMBUCI
ANNOTATIONES.

Rideatur diuinitas Hercules.

Diogenes ridet celebrem præstantibus ausis
Amphitryoniadem, quod Ioue natus erat.

Ridet: nilominus diuinos esse putamus,
Dotibus herois quid valere boni.

NVNQVIV Hercules.] ἐμφανὲς ἐννοητέον. Igitur è vita discessit.] *ἴαυ μῆσις*. Dic quaeso.] ἐξ ὄψεως. Ego enim.] *Ἀ* repugnanti. Rectè.] *Collaudatio*. Hercules enim.] *ἀπὸ κρείστος* ad rogationem. Quidnam dicis.] *ἀδασκδὴν*. Vti que.] *κρίσασκδὴν*. Quo pacto igitur.] *ἐπιμῆσιν* in eadem re. *Caucas* igitur.] *σκάμμῆς*. Audax nimium.] *ἀπειλή*. *Cur autem*.] *Contemptio*. Sed per.] *Sophistica* percunctatio. Etsi fas quidem.] *Occupatio*. Nequaquam respondere.] *ἀξίωσις*. Quicquid enim.] *ἀπὸ κρείστος* ἀγαθελήν. *Perpicue* nunc.] *πείρασμῶς*. Nequaquam.] *Censurionis* illusio. Neque adhuc.] *Confirmas* eam ab absurdo. *An non* &.] *Ἀ* simili distinctio probatur. Vnde quid prohibet.] *Conclusio*. Vtiq; eleganter.] *σκάμμῆς*. Nam si vnus.] *σκάμμῆς* & ridicula ratio. *Audax* es.] *Epilogus*. Minimè cum dijs.] *Epicurea* de animorum immortalitate sententia.